ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420324215
AA43-1263-17/9
ECLI:LV:ADAT:2017:1208.A420324215.2.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2017.gada 8.decembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente S.Liniņa,
tiesneses S.Gintere un I.Juhņeviča-Knoka

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA „ZAAO SYSTEMS" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2015.gada 30.septembra lēmuma Nr.22.9/L-39562 atcelšanu, sakarā ar SIA „ZAAO SYSTEMS" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2017.gada 20.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk – Dienests) ģenerāldirektora 2015.gada 30.septembra lēmumu Nr.22.9/L-39562 kā galīgo administratīvo aktu pieteicējai SIA „ZAAO SYSTEMS" samazināts no budžeta atmaksājamais pievienotās vērtības nodoklis (turpmāk – PVN) par 87 698,41 *euro* un saistībā ar to aprēķināta soda nauda 26 309,52 *euro*.

Lēmums pamatots ar turpmāk minēto.

[1.1] Pieteicējas darījumiem ar SIA „Barks M" par datortehnikas, svaru, atkritumu preses un autoiekrāvēju iegādi ir simulatīvs raksturs, jo cenas, par kurām SIA „Barks M" realizēja pieteicējai preces, ir mākslīgi palielinātas. Pieteicēja apzināti iesaistījās dokumentu noformēšanā par mākslīgi izveidotiem darījumiem. Līdz ar to pieteicējai nav tiesību atskaitīt priekšnodokli par tiem.

[1.2] Strīdus preces bija SIA „Barks M" pamatlīdzekļi, kuru lielākajai daļai darījumu ar pieteicēju noformēšanas brīdī atlikusī vērtība bija 0 lati (0 *euro*). Tātad datortehnika ir tehniski nolietota. Neskatoties uz minēto, SIA „Barks M" vārdā noformētajās pavadzīmēs norādītā pamatlīdzekļu pārdošanas cena vairākas reizes pārsniedz cenu, par kādu SIA „Barks M" tos iegādājusies. Līdz ar to nav izprotama pieteicējas saimniecisko darījumu būtība un ekonomiskais pamatojums, par būtiski paaugstinātu cenu iegādājoties vecus, nolietotus pamatlīdzekļus no SIA „Barks M".

[1.3] Pieteicēja norāda, ka pirms lēmuma pieņemšanas par preču iegādi no SIA „Barks M" tika veikts tirgus pētījums un saņemts cenu piedāvājums no SIA „EST Tehnoloģijas" un SIA „Trans Data", bet SIA „Barks M" piedāvājums bijis izdevīgāks. Pārbaudot SIA „EST Tehnoloģijas" un SIA „Trans Data" piedāvājumos norādītās cenas svariem un datortehnikai un salīdzinot tās ar cenām, pa kādām minētās komercsabiedrības pārdevušas preces SIA „Barks M" 2011. un 2012.gadā, secināms, ka piedāvājumos norādītās cenas nav patiesas. Arī strīdus darījumos norādīto autoiekrāvēju cenas, salīdzinot ar sludinājumu portālā www.ss.lv pieejamo informāciju, ir vērtējamas kritiski.

[1.4] Pieteicēja norāda, ka tā pārņēma no SIA „Barks M" sešus metāllūžņu un bīstamo atkritumu pieņemšanas punktus ar tajos jau ierīkoto savstarpēji integrēto datorsistēmu (datoriem, monitoriem, printeriem). Taču no strīdus preču pavadzīmēm, pieteicējas rīkojumiem par preču pārvietošanu izriet, ka faktiski SIA „Barks M" pamatlīdzekļi tika demontēti un pārvietoti uz pieteicējas struktūrvienību Rīgā. Tātad datorsistēmas bija nepieciešamas ierīkot atkal no jauna, kas ir pretrunā pieteicējas paskaidrotajam.

[1.5] Sākotnēji SIA „Barks M" un pieteicēja savstarpējos darījumus nedeklarēja. SIA „Barks M" un pieteicēja strīdus darījumus deklarēja tikai tad, kad SIA „Barks M" uzzināja par PVN audita rezultātā gaidāmo nodokļu uzrēķinu 2 464 892,34 *euro* apmērā. Minētais kopsakarā ar pārbaudē konstatēto – mākslīgi palielinātas cenas un pieteicējas nespēju izskaidrot noformēto darījumu ekonomisko pamatojumu, kā arī pretrunas amatpersonas paskaidrojumā, netieši liecina, ka SIA „Barks M", zinot, ka nespēs nomaksāt nodokļu auditā aprēķinātos papildu maksājumus budžetā, nolēma pārtraukt saimniecisko darbību.

[1.6] Līdz ar to ir secināms, ka SIA „Barks M" un pieteicēja noslēdza vienošanos, kas atklātībai nav darīta zināma, kuras ietvaros sabiedrības ir veikušas saskaņotu darbību ar mērķi izkrāpt PVN. Sabiedrības, zinādamas, ka SIA „Barks M" nemaksās budžetā deklarēto PVN, savukārt pieteicēja gūs fiskālās priekšrocības atskaitāmā priekšnodokļa veidā, noformēja strīdus darījumus, mākslīgi palielinot preču cenas. Turklāt lietā nav pierādījumu, ka pieteicēja veikusi samaksu par precēm.

[1.7] Pieteicējas deklarētie darījumi ar SIA „Lixer" par deviņu metāla konteineru iegādi faktiski nav notikuši (preces reāli nav piegādātas vispār, noformēti ir tikai dokumenti), par ko pieteicēja zināja. Līdz ar to pieteicējai ir liedzamas tiesības atskaitīt priekšnodokli par noformētajiem darījumiem ar SIA „Lixer". Par darījumu neesību norāda turpmāk minēto apstākļu kopums.

[1.8] No pieteicējas un SIA „Lixer" noslēgtā preču pārdošanas līguma izriet, ka tika iegādāti jauni konteineri, katrs 17 000 *euro* vērtībā. SIA „Lixer" amatpersona /pers. F/ paskaidroja, ka tā iegādājusies konteinerus no Čehijas uzņēmuma *Gunvor Trade s.r.o.* Pēc SIA „Lixer" lūguma konteineri tika apmainīti ar 7650 *euro* atlaidi pret deviņiem līdzīgiem konteineriem, kurus SIA „Lixer" bija iegādājusies no SIA „Trenton" un SIA „MD Freight". No Čehijas iegādātie konteineri tika atdoti atpakaļ ražotājam, jo netika veikta samaksa.

Pēc Dienesta pieprasījuma Čehijas nodokļu administrācija neapstiprināja SIA „Lixer" darījumus ar Čehijas uzņēmuma *Gunvor Trade s.r.o.* Apstrīdams ir arī fakts, ka pieteicēja apmainīja it kā savā rīcībā jau esošos jaunos konteinerus pret veciem, cita izmēra konteineriem. Nav arī iesniegti pieteicējas un SIA „Lixer" noformēto darījumu apmaksas dokumenti.

[1.9] Ziņas par konteineru apmaiņu ir pretrunīgas. Saskaņā ar pieteicējas iesniegtajiem sabiedrību sarakstes dokumentiem SIA „Lixer" lūdza pieteicējai atdot konteinerus jau 2014.gada 25.jūnijā, taču 2014.gada 17.jūlija paskaidrojumā Dienestam SIA „Lixer" amatpersona /pers. F/ nesniedza informāciju, ka tiek risināts jautājums par konteineru apmaiņu. Arī apstāklis, ka 2015.gada 31.marta nodokļu audita sākuma sarunas laikā pieteicējas valdes loceklis /pers. K/ neminēja tik būtisku faktu par darījumiem ar SIA „Lixer" kā strīdus preču apmaiņa, netieši liecina, ka strīdus darījumi faktiski nav notikuši.

[1.10] SIA „Lixer" amatpersonas /pers. F/ 2014.gada 11.novembra paskaidrojumā norādītais, ka SIA „Lixer", izbeidzot saimniecisko darbību un izpārdodot noliktavas atlikumus, pārdeva pieteicējai deviņus konteinerus, ir pretrunā pārbaudei iesniegtajiem dokumentiem par konteineru iegādi no *Gunvor Trade s.r.o.* tieši pirms darījumu noformēšanas ar pieteicēju. Ir apstrīdama SIA „Lixer" un SIA „Trenton" noformēto konteineru pieņemšanas-nodošanas aktu attiecināmība uz SIA „Trenton" pavadzīmēm, jo pavadzīmēs norādītās preces ir alumīnija-metāla konstrukcijas, nevis konteineri.

Līdz ar to ir apstrīdama strīdus konteineru esība SIA „Lixer" rīcībā.

[2] Pieteicēja iesniedza Administratīvajā rajona tiesā pieteikumu par Dienesta ģenerāldirektora p.i. 2015.gada 30.septembra lēmuma Nr.22.9/L-39562 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) atcelšanu.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minēto.

[2.1] Pieteicējas valdes loceklis /pers. K/ 2015.gada 23.aprīļa paskaidrojumā Dienestam izskaidroja noslēgto darījumu ar SIA „Barks M" būtību un ekonomisko izdevīgumu, taču Dienests nav analizējis paskaidrojumā norādīto informāciju.

Fakts, ka preces tika pārvietotas, nav pretrunā ar pieteicējas valdes locekļa /pers. K/ 2015.gada 23.aprīļa paskaidrojumu. Pieteicēja nekad nav noliegusi, ka preces tika pārvietotas. Visa datortehnika tika pārņemta Margrietas ielā 7, Rīgā, jo tai vajadzēja izdarīt apkopi un atjaunot programmas.

[2.2] SIA „Trans Data" un SIA „EST Tehnoloģijas" 2013.gada beigās sniegtajos komercpiedāvājumos norādītās cenas nav salīdzināmas ar līdzīgu preču cenām 2011.gadā. Vispārzināms apstāklis ir ikgadējs patēriņa cenu kāpums. Neviens normatīvais akts neparedz ierobežojumus un nenosaka vadlīnijas komersantam preču cenu noteikšanā. Komersants var brīvi izvēlēties un noteikt pārdošanai paredzētās preces cenu.

Dienests nepamatoti apšaubīja autoiekrāvēju cenas, balstoties vien uz interneta vietnē www.ss.lv publicētajām ziņām.

[2.3] Apstāklis, ka pieteicēja un SIA „Barks M" iesniedza labojumus sākotnēji iesniegtajās PVN deklarācijās par 2013.gada decembri, ir ikdienišķa situācija, ko paredz arī likuma „Par nodokļiem un nodevām" $33.^2$pants. Grāmatvedim, kas nodarbojas ar deklarāciju sastādīšanu, bieži vien informācija par visiem noslēgtajiem uzņēmuma darījumiem netiek piegādāta tik operatīvi, cik nepieciešams. Dienesta norāde par SIA „Barks M" lēmumu pēc nobeiguma sarunas protokola saņemšanas pārtraukt saimniecisko darbību un apņemšanos nemaksāt nodokļu auditā aprēķinātos papildu maksājumus budžetā ir tikai pieņēmums, kas nav apstiprināts ne ar tiešiem, ne netiešiem pierādījumiem.

[2.4] Saskaņā ar Eiropas Savienības tiesas judikatūru ļaunprātīgas rīcības aizliegumam nav nozīmes, ja attiecīgajiem darījumiem var būt cits izskaidrojums nekā tikai fiskālu priekšrocību iegūšana. Pieteicēja ir sniegusi paskaidrojumus, kas apliecina, ka darījumiem ar SIA „Barks M" ir cits izskaidrojums, nekā fiskālu priekšrocību gūšana.

Darījumi ar SIA „Barks M" veikti parastu komercdarbības mērķu sasniegšanai – tie nodrošināja pieteicējai iespēju veikt un paplašināt saimniecisko darbību, lai gūtu peļņu. Tādējādi ļaunprātīga pieteicējas rīcība nav konstatējama.

[2.5] Pieteicējas iegādātie deviņi konteineri no SIA „Lixer" tika pārvesti uz pieteicējas struktūrvienībām, tie pastāvīgi pēc vajadzības tiek pārvietoti starp metāllūžņu pieņemšanas punktiem visā Latvijā.

Konteineru piegāde ir skaidra un izsekojama no pavadzīmēs norādītajām preču izsniegšanas un saņemšanas vietām, šoferu paskaidrojumiem un ceļazīmēm. Dienests to nav apšaubījis.

[2.6] Apstāklim, ka SIA „Lixer" amatpersona /pers. F/ 2014.gada 17.jūlija paskaidrojumā nenorādīja uz konteineru apmaiņas procesu, nav būtiskas nozīmes. Dienests nav ņēmis vērā, ka sākotnēji pieteicēja 2014.gada 10.jūlija atbildes vēstulē uz SIA „Lixer" lūgumu norādīja, ka saņemto konteineru atgriešanu vai apmaiņu neveiks. Šādos apstākļos ir tikai loģiski, ka /pers. F/ pirms tika panākts kompromiss ar pieteicēju nenorādīja uz konteineru apmaiņas procesu.

Pieteicējas amatpersona /pers. K/ 2015.gada 31.marta sākuma sarunas laikā neminēja informāciju par konteineru apmaiņu, jo atbildēja uz īsiem un konkrētiem jautājumiem. Jāņem vērā, ka jau 2015.gada 14.aprīļa paskaidrojumos /pers. K/ sniedza detalizētu un izsmeļošu informāciju par konteineru apmaiņas procesu, pievienojot arī informāciju apliecinošus dokumentus.

[2.7] Pieteicēja nezina, kāpēc SIA „Lixer" darījumu partneris *Gunvor Trade s.r.o.* neatpazīst izrakstīto rēķinu un kādreiz pastāvošās darījumu attiecības ar SIA „Lixer". Pieteicējas ieskatā Čehijas nodokļu administrācijas atbildes vēstulē sniegtā informācija par *Gunvor Trade s.r.o.* ir vērtējama kritiski un tai nav piešķirama ticamība.

[2.8] Pretēji pārsūdzētajā lēmumā secinātajam, 2014.gada 11.novembrī Dienesta saņemtais /pers. F/ paskaidrojums nav pretrunīgs. No *Gunvor Trade s.r.o.* iegādātie konteineri vēlāk tika apmainīti pret jau sen SIA „Lixer" rīcībā esošiem konteineriem, kas iegādāti no SIA „Trenton". Tādējādi /pers. F/ norāde, ka SIA „Lixer" izpārdeva noliktavas atlikumus, nenonāk pretrunā ar lietas faktiskajiem apstākļiem.

SIA „Trenton" pavadzīmēs norādītās metāla konstrukcijas ir pieņemšanas-nodošanas aktos minētie metāla konteineri. Nekonsekvence vārdu izvēlē preces nosaukuma norādīšanai ir skaidrojama ar darījumā iesaistīto personu valodas zināšanām.

[2.9] SIA „Lixer" piedāvāja pieteicējai kompensēt ar apmaiņu saistītās iespējamās neērtības un zaudējumus, piešķirot 5% atlaidi no kopējās preču vērtības. Līdz ar to nav pamata Dienesta šaubām par konteineru apmaiņas nosacījumu izdevīgumu pieteicējai.

[2.10] Pieteicēja pieteikumam pievieno AS „Latvijas Pasta banka" maksājumu uzdevumus, kas pierāda pieteicējas maksājumu veikšanu SIA „Barks M" un SIA „Lixer" par iegādātajām precēm.

[2.11] Pārsūdzētajā lēmumā nav norādīti argumenti attiecībā uz pieteicējas norādīto apstrīdēšanas pamatojumu, tādējādi pārkāpjot Administratīvā procesa likuma 81.panta ceturtajā daļā noteiktās prasības un liedzot pieteicējai pilnvērtīgi izmantot savas procesuālās tiesības un aizstāvēt tiesiskās intereses.

[3] Ar Administratīvās rajona tiesas 2017.gada 20.februāra spriedumu pieteicējas pieteikums par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu noraidīts.

Spriedums pamatots ar turpmāk minēto.

[3.1] Pievienotās vērtības nodokļa likuma 92.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ja iegādātās preces un saņemtie pakalpojumi ir izmantoti ar nodokli apliekamu darījumu nodrošināšanai vai tādu citās valstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē, priekšnodoklis ir no citiem reģistrētiem nodokļa maksātājiem saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par iegādātajām precēm un saņemtajiem pakalpojumiem.

Tātad no minētā tiesiskā regulējuma ir secināms, ka priekšnodoklis atskaitāms, ja abi darījuma dalībnieki ir reģistrēti ar PVN apliekamo personu reģistrā, ja ir izrakstīts un saņemts atbilstošs nodokļa rēķins, ja ir saņemtas nodokļa rēķinā norādītās preces un pakalpojumi no nodokļa rēķinā norādītās apliekamās personas, un ja šīs preces un pakalpojumi izmantoti nodokļu maksātāja saimnieciskajā darbībā ar PVN apliekamo darījumu nodrošināšanai. Turklāt nodokļa rēķinam iepriekš minētā likuma izpratnē ir jāatbilst faktiski notikušam darījumam.

Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments (turpmāk – Augstākā tiesa) līdzšinējā judikatūrā ir norādījis, ka, pirmkārt, jākonstatē, vai darījums vispār faktiski noticis. Lai iegūtu tiesības atskaitīt priekšnodokli, nav pietiekami, ka darījumi noformēti atbilstoši likuma prasībām, jo darījumiem jābūt arī faktiski notikušiem gan pēc to ekonomiskā, gan juridiskā rakstura (būtības), bet nodokļu rēķinam jāatbilst faktiski notikušam darījumam (sk., piemēram, *Augstākās tiesas 2009.gada 23.aprīļa sprieduma Nr.SKA-53/2009 8.punktu, 2013.gada 10.maija sprieduma Nr.SKA-2/2013 7.punktu, 2013.gada 1.augusta sprieduma Nr.SKA-428/2013 7.punktu*). Arī atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas judikatūrai darījumam ir jābūt faktiski notikušam. Lai kādu darbību vērtētu par saimniecisku darbību, ir jāņem vērā saimnieciskās realitātes princips. It īpaši tas ir pamata kritērijs, lai piemērotu PVN sistēmu (sk., piemēram, *1997.gada 20.februāra sprieduma lietā C-260/95 „Commisioners of Customs and Excise pret DFD.S A/S" 23.punktu, 2007.gada 28.jūnija sprieduma lietā Nr.C-73/06 „Planzer Luxcinhourg" 43.punktu*).

Eiropas Savienības Tiesa ir arī norādījusi, ka Kopienu tiesiskā regulējuma piemērošana nav paplašināma tiktāl, lai iekļautu uzņēmēju ļaunprātīgu rīcību, t.i., darījumus, kas netiek veikti parastu komercdarījumu ietvaros, bet gan tikai, lai ļaunprātīgi baudītu Kopienu tiesību sniegtās priekšrocības. Sestā direktīva ir jāinterpretē tādējādi, ka tā iestājas pret nodokļa maksātāja tiesībām atskaitīt priekšnodokli, ja darījumi, kas piešķir šādas tiesības, ir uzskatāmi par ļaunprātīgu rīcību. Lai konstatētu ļaunprātīgas rīcības pastāvēšanu, nepieciešams, pirmkārt, lai, par spīti attiecīgo Sestās direktīvas normu un šīs direktīvas transponēšanas valsts tiesību aktu nosacījumu formālai piemērošanai, attiecīgo darījumu rezultātā tiktu iegūtas fiskālas priekšrocības, kuru piešķiršana būtu pretēja šo normu mērķim. Otrkārt, no objektīvo elementu kopuma ir jāizriet, ka attiecīgo darījumu galvenais mērķis ir fiskālu priekšrocību iegūšana. Attiecībā uz otro elementu, ka attiecīgo darījumu galvenais mērķis ir fiskālu priekšrocību iegūšana, valsts tiesai ir jānosaka attiecīgo darījumu saturs un īstā nozīme. To veicot, šī tiesa var ņemt vērā šo darījumu pilnībā māksliīgo raksturu, kā arī juridisku, ekonomisku un/vai personisku saistību starp uzņēmējiem, kuri ir iesaistīti nodokļu samazināšanas plānā (sk. *Eiropas Savienības Tiesas 2006.gada 21.februāra sprieduma lietā Nr.C-255/02 „Halifax" 81., 85.-86.punktu*).

[3.2] Dienests pamatoti konstatēja, ka pieteicējas darījumu ar SIA „Barks M" rezultātā pieteicēja ieguvusi fiskālas priekšrocības atskaitāmā priekšnodokļa veidā, kuru piešķiršana ir pretēja nodokļa atskaitīšanas sistēmas normu mērķim.

Kā to pamatoti konstatēja Dienests, pieteicēja 2013.gada decembrī, 2014.gada janvārī saskaņā ar SIA „Barks M" vārdā izrakstītajām pavadzīmēm nopirkusi pamatlīdzekļus (datortehnika, svari, autoiekrāvēji, atkritumu prese) par kopējo vērtību 320 179,88 *euro*, no kuriem lielākajai daļai atlikusī vērtība SIA „Barks M" grāmatvedībā norādīta kā 0. Arī salīdzinot SIA „Barks M" vārdā izrakstītajās pavadzīmēs norādītās preču vērtības ar tām cenām, par kurām SIA „Barks M" 2001.-2013.gadā minētās preces iegādājusies, var konstatēt, ka pieteicēja ir piekritusi pirkt preces par cenām, kas līdz pat 13

reizēm pārsniedz preču iegādes cenas, neņemot vērā preču nolietojumu.

[3.3] Lai pareizi novērtētu minēto apstākli, ir jāņem vērā, pirmkārt, pieteicējas un SIA „Barks M", kā arī SIA „Lixer" un pārvadātāja SIA „Dīlers" savstarpējā saistība (sk. *audita pārskata 11.-12.lpp*). It īpaši tiesa atzīmē, ka par pieteicēju un SIA „Barks M" kā par saistītajiem uzņēmumiem liecina kopīgs grāmatvedis un kopīga struktūrvienības adrese „Dauguļi 1", Salaspils pagasts, Salaspils novads.

Otrkārt, ir jāņem vērā apstākļi, kādos noformēti pieteicējas un SIA „Barks M" darījumi. Kā to konstatēja Dienests, ne pieteicēja, ne SIA „Barks M" sākotnēji, iesniedzot PVN deklarācijas par 2013.gada decembri, savstarpējos darījumus nedeklarēja, bet abas sabiedrības tos deklarēja vienā un tajā pašā datumā 2014.gada 10.febuārī – iesniedzot PVN deklarāciju labojumus. Tiesa vispārīgi piekrīt pieteicējas norādei, ka deklarāciju labošana pati par sevi ir tiesiska un likumā paredzēta darbība. Taču konkrētajā gadījumā tas fakts, ka abas sabiedrības sākumā „aizmirsa" deklarēt darījumus par ievērojamām summām un pēc tam tos deklarēja vienā un tajā pašā datumā, novērtējot kopsakarā ar pārējiem apstākļiem, ļauj nosvērties par labu tam, ka noformētie darījumi nav veikti parastas komercdarbības ietvaros, bet tiem ir bijis mākslīgs raksturs. Tiesas ieskatā ir neticama tāda sakritība, ka tik nozīmīgu darījumu apjomu abas sabiedrības tikai nejaušības dēļ nav deklarējušas, iesniedzot PVN deklarācijas par attiecīgo taksācijas periodu.

[3.4] Tiesa par ticamu atzīst Dienesta skaidrojumu par cenu paaugstināšanas un darījumu sākotnējās nedeklarēšanas patiesajiem iemesliem. Proti, kā to skaidro iestāde, SIA „Barks M" 2014.gada 30.janvārī uzzināja par nodokļu audita rezultātā gaidāmo liela apmēra uzrēķinu, kura samaksa SIA „Barks M" nebūs pa spēkam, kādēļ sabiedrības veikušas saskaņotas darbības ar mērķi izkrāpt PVN.

Tiesas vērtējumā minētais apstākļu kopums veido pietiekami drošu pamatu secinājumam, ka starp saistītajiem uzņēmumiem noformēto darījumu patiesais mērķis bija fiskālu priekšrocību gūšana atskaitāmā priekšnodokļa veidā apstākļos, kad piegādātājs savu PVN daļu budžetā neiemaksās.

Šādos apstākļos būtu sagaidāms, ka pieteicēja, lai atspēkotu minēto secinājumu par darījumu pilnīgi mākslīgo raksturu, sniedz ticamu izskaidrojumu apšaubāmajām darījumu detaļām (nepamatoti paaugstinātā cena un darījumu novēlotā deklarēšana), izskaidro noformēto darījumu ekonomisko būtību un iesniedz attiecīgus pierādījumus. Tiesas vērtējumā pieteicēja šādu skaidrojumu un pierādījumus nav iesniegusi.

[3.5] Pieteicēja norāda, ka tā saskaņā ar noformētajām pavadzīmēm iegādājusies ne tikai atsevišķas preces, bet arī metāllūžņu pieņemšanas punktus. Tiesa minēto argumentu neatzīst par pamatotu. Pirmkārt, noformētās pavadzīmes un citi dokumenti neliecina par to, ka papildus konkrētu preču iegādei darījumu priekšmets bija vēl kādu labumu iegāde. Ir jānorāda, ka pavadzīmes, kas nesatur pareizu preču aprakstu, nav atzīstamas par nodokļu rēķiniem, kas izmantojami priekšnodokļa atskaitīšanas tiesību izmantošanai.

Otrkārt, pretēji minētajai pieteicējas versijai par metāllūžņu pieņemšanas punktu iegādi, no dokumentiem (pieteicējas rīkojumi par pamatlīdzekļu pārvietošanu) izriet, ka preces tika pārvietotas uz pieteicējas struktūrvienību Margrietas ielā 7, Rīgā. SIA „Barks M" bijusī amatpersona /pers. N/, liecinot tiesas sēdē, norādīja, ka pārdodamos pamatlīdzekļus SIA „Barks M" uzglabāja noliktavā, tie daļēji bija izkomplektēti. Tātad /pers. N/ neapstiprināja pieteicējas versiju, ka pieteicēja paaugstinātu cenu maksāja par nokomplektētu SIA „Barks M" metāllūžņu pieņemšanas punktu pārņemšanu.

[3.6] Tiesas vērtējumā Dienests pamatoti konstatēja arī to, ka pieteicējas darījumi ar SIA „Lixer" par deviņu metāla konteineru iegādi faktiski nav notikuši. Neskatoties uz to, ka par darījumiem ir noformēti dokumenti, vairāku lietā konstatēto apstākļu kopums liecina, ka informācija par darījumiem sastādītajos dokumentos nav patiesa.

Līgums starp pieteicēju un SIA „Lixer" par deviņu jaunu konteineru (izmēri 6000 mm x 2400 mm x 2400 mm) noslēgts 2014.gada 30.aprīlī. Saskaņā ar kravas pārvadāšanas pasūtījumu pieteicēja jau 2014.gada 4.maijā pasūtīja SIA „Dīlers" deviņu metāla konteineru pārvadāšanu ar pārvadājumu sākuma datumu no 2014.gada 5.maija. Saskaņā ar pavadzīmēm SIA „Lixer" konteineru piegādi pieteicējai uzsāka 2014.gada 5.maijā (pavadzīme Nr.LIX-20137), pirmais pieņemšanas-nodošanas akts starp pieteicēju un SIA „Lixer" parakstīts 2014.gada 6.maijā. Saskaņā ar aktiem par pamatlīdzekļu nodošanu ekspluatācijā pieteicēja daļu konteineru ekspluatācijā nodeva jau 2014.gada 5.maijā. Savukārt saskaņā ar Čehijas uzņēmuma *Gunvor Trade s.r.o.* 2014.gada 5.maija rēķinā Nr.0056/05-14 norādīto, *Gunvor Trade s.r.o.* deviņu konteineru nosūtīšanu SIA „Lixer" paredz uzsākt tikai 2014.gada 6.maijā (šāds datums rēķinā norādīts kā nosūtīšanas datums – *date of dispatch*). Tātad saskaņā ar noformētajiem dokumentiem SIA „Lixer" uzsāka konteineru piegādi pieteicējai vēl pirms pati SIA „Lixer" bija tos saņēmusi no *Gunvor Trade s.r.o.*

[3.7] Minētā neatbilstība nav vienīgā. Kā to pamatoti norāda Dienests, ja reiz darījumi ir notikuši tā, kā to apgalvo darījumu dalībnieki – *Gunvor Trade s.r.o.* piegādāja konteinerus SIA „Lixer", savukārt SIA „Lixer" tos piegādāja pieteicējai – tad nav saprotamas /pers. K/ atbildes 2015.gada 31.marta nodokļu audita sākuma sarunā. Uz jautājumu „vai un kā Jūs pārliecinājāties, ka SIA „Lixer" (..) spēs piegādāt deviņus metāla konteinerus" /pers. K/ atbildēja: „Pirms līguma noslēgšanas valdes loceklis redzēja konteinerus Košeļevā, „Siļaviņš". Konteineri bija mazlietoti.". Ņemot vērā to, ka līgums tika noslēgts 2014.gada 4.maijā, bet *Gunvor Trade s.r.o.* konteineru piegādi SIA „Lixer" uzsāka tikai 2014.gada 6.maijā, /pers. K/ paskaidrojums ir nepatiess. Nopratināts tiesas sēdē, SIA „Lixer" bijušais valdes loceklis /pers. F/ nespēja minēto pretrunu ticami izskaidrot, tikai norādīja, ka konteinerus pieteicējai piegādājis 2-3 nedēļas pēc tam, kad tos saņēmis no Čehijas.

[3.8] Tāpat tiesa norāda, ka nav ticama pieteicējas norādītā versija, saskaņā ar kuru Čehijā reģistrēts uzņēmums *Gunvor Trade s.r.o.* piegādāja konteinerus SIA „Lixer", kas, savukārt, tos piegādāja pieteicējai, bet pēc kāda laika, SIA „Lixer" nespējot norēķināties ar *Gunvor Trade s.r.o.*, notika konteineru apmaiņa – SIA „Lixer" konteinerus atgrieza *Gunvor Trade s.r.o.*, bet pieteicējai nodeva SIA „Lixer" rīcībā esošus lietotus konteinerus, pirms tam vienojoties par cenas

samazināšanu un daļēju atmaksu.

Versija par minēto notikumu gaitu, papildus jau minētajām neatbilstībām noformētajos dokumentos, neiztur kritiku vairāku apstākļu dēļ. Čehijas nodokļu administrācija neapstiprināja, ka *Gunvor Trade s.r.o.* bija uzņēmums, kas būtu varējis veikt piegādes SIA „Lixer". Piegāžu norise starp *Gunvor Trade s.r.o.* un SIA „Lixer" no ticamības viedokļa ir apšaubāma. SIA „Lixer" darījumu ar *Gunvor Trade s.r.o.* un pieteicēju noformēšanas brīdī bija uzņēmums, kas neveica aktīvu saimniecisko darbību, par ko liecina SIA „Lixer" bijušās amatpersonas /pers. F/ liecības tiesas sēdē, kā arī tas fakts, ka dažus mēnešus vēlāk tika uzsākta SIA „Lixer" maksātnespēja, kas beidzās ar uzņēmuma likvidāciju. /pers. F/ liecināšanas gaitā tiesas sēdē sniedza divas versijas par to, kā aizsākušies darījumi ar *Gunvor Trade s.r.o.* Saskaņā ar vienu versiju SIA „Lixer" bija atvērts konts Čehijā, tādēļ uz liecinieka e-pastu atnāca vēstule no /pers. P/ ar piedāvājumu iegādāties 9 konteinerus. Saskaņā ar otru versiju pats liecinieks saistībā ar Čehijas bankā atvērto kontu ir pamanījis paziņojumu par konteineru pārdošanu un nolēmis sazināties ar kontaktpersonu, kurai bijis krievu vārds un uzvārds.

Iepriekš norādītā darījumu ar konteineriem notikšana ir apšaubāma arī tādēļ, ka uzņēmuma *Gunvor Trade s.r.o.* rīcība, kādu to apraksta liecinieks /pers. F/, no biznesa viedokļa ir pilnīgi neticama. Ja atzītu par patiesām /pers. F/ liecības, būtu jākonstatē, ka Čehijas uzņēmums ar saviem spēkiem un uz sava rēķina piegādājis maksātnespējas priekšā esošam uzņēmumam Latvijā deviņus konteinerus, piegādes veicot četros piegājienos, neprasot tūlītēju samaksu, savukārt pēc kāda laika, nesaņēmis samaksu par minētajām piegādēm, minētais Čehijas uzņēmums ir pieņēmis atpakaļ minētos nu jau lietotos konteinerus, neprasot nekādu kompensāciju un atkal veicot konteineru transportēšanu uz sava rēķina. Šādu notikumu gaitu tiesa apšauba.

[3.9] Minētā konteineru apmaiņas kārtība nav ticama arī no pieteicējas kā saimnieciskās darbības veicējas viedokļa. Ja tic pieteicējai, tad tā ir piekritusi apmainīt jaunus konteinerus pret lietotiem un cita izmēra SIA „Lixer" rīcībā esošiem konteineriem, saņemot pretī kompensāciju par visiem deviņiem konteineriem 7650 *euro* apmērā, lai gan SIA „Lixer" minētos konteinerus no SIA „Trenton" iegādājusies, spriežot pēc pavadzīmēm, par vienu konteineru maksājot no 4880 Ls (6943,61 *euro*) līdz 5245 Ls (7462,96 *euro*). Tātad kompensācija nav samērojama ar apmaiņai piedāvāto konteineru vērtību. Turklāt visai neticama ir aprakstītā sakritība – lai gan SIA „Lixer" bija spiesta atgriezt *Gunvor Trade s.r.o.* deviņus konteinerus, tai pat laikā SIA „Lixer" rīcībā bija citi deviņi konteineri, ko piedāvāt pieteicējai.

Visbeidzot, saskaņā ar iesniegtajiem sarakstes dokumentiem, pieteicējas paskaidrojumiem un /pers. F/ liecībām konteineru apmaiņa notikusi ne agrāk kā 2014.gada augustā. Tiesa ņem vērā, ka /pers. F/ bija SIA „Lixer" valdes loceklis līdz 2014.gada 15.jūlijam, savukārt 2014.gada 25.augustā SIA „Lixer" jau bija iecelts maksātnespējas administrators. Tātad arī minētais apstāklis, kopsakarā ar pārējiem, liecina, ka darījumi starp pieteicēju un SIA „Lixer", kādus tos apraksta pieteicēja, nav notikuši.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas 2017.gada 20.februāra spriedumu pieteicēja iesniedza apelācijas sūdzību, lūdzot pieteikumu apmierināt.

Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[4.1] Pieteicēja nevar analizēt SIA „Barks M" strīdus preču iegādes darījumus, jo pārsūdzētajā lēmumā nav analizēts, vai svarus SIA „Barks M" ir iegādājies verificētus vai neverificētus un vai Dienesta analizētās cenas ir par verificētiem vai neverificētiem svariem. Līdz ar to informācija nav salīdzināma, ja nav norādīti salīdzinošie parametri. Tas pats attiecas uz datoriem. Pārsūdzētais lēmums neatspoguļo analīzi par datora komplektu un monitoru iegādes cenu salīdzinājumu. Pieteicējas ieskatā nevar analizēt datoru komplektu cenas, ja nav precīzi norādīta komplektācija - cenas nav salīdzināmas.

[4.2] Dienests un tiesa nevērtēja pieteicējas paskaidrojumus par to, ka tika iegādāti ne tikai pamatlīdzekļi, bet arī tika pārņemti seši metāllūžņu un bīstamo atkritumu pieņemšanas punkti.

[4.3] Autoiekrāvēju cenas svārstības tirgū ir atkarīgas no vairākiem parametriem. Dienests nav vērtējis cenas darījumu brīdī un nav sniedzis analīzi par cenām, kā arī nav sniedzis informāciju par autoiekrāvēju pieejamību darījuma brīdī.

[4.4] Spriedumā tiesa ir piekritusi pieteicējas norādei, ka deklarāciju labošana pati par sevi ir tiesiska un likumā paredzēta darbība. Taču konkrētajā gadījumā tiesa nav pārliecinājusies, kāpēc šie darījumi ir deklarēti novēloti.

[4.5] Tiesa nav vērtējusi, kāpēc daļa no pamatlīdzekļiem uzglabājās noliktavā - spriedumā nav norādīts iemesls.

[4.6] Pieteicēja nepiekrīt tam, ka pavadzīmes nesatur pareizu preču aprakstu, tieši otrādi - pavadzīmes atspoguļo detalizētu metāllūžņu pieņemšanas punktu atsevišķu preču uzskaiti. Šo darījumu ekonomiskā būtība nemainās no apraksta, tāpēc šie rēķini ir atzīstami par nodokļu rēķiniem.

[4.7] Tas, ka pieteicēja bija redzējusi konteinerus pirms līguma noslēgšanas ar SIA „Lixer", nenozīmē, ka tieši šie konteineri tika piegādāti pieteicējai. Tie varēja būt paraugi, kā arī SIA „Lixer" pamatlīdzekļi. Otrkārt, arī fakts, ka līguma datums var būt vēlāk, nekā abas puses sākumā mutiski noslēdz līgumu un tikai pēc tam noformē rakstveida, ir vispārpieņemta biznesa prakse.

[4.8] Spriedumā ir norādīts, ka valdes loceklis /pers. K/ pirms līguma noslēgšanas, lai pārliecinātos par to, ka SIA „Lixer" spēs piegādāt konteinerus, ir bijis pie SIA „Lixer" un ir redzējis mazlietotus konteinerus. Savukārt līgumā par konteineru nosacījumiem ir minēts, ka tiks piegādāti jauni konteineri. Tas nozīmē, ka tika piegādāti citi konteineri un šo faktu tiesa nav vērtējusi.

[4.9] Spriedumā nav vērtēts, kādā stāvokli SIA „Lixer" 2009.gadā ir nopircis šos konteinerus no SIA „Trenton" un vai ir veikti konteineru uzlabojumi, ņemot vērā to, ka konteineris pēc būtības ir alumīnija-metāla konstrukcija.

[4.10] Tiesa arī nav vērtējusi, ka konteineri joprojām atrodas pieteicējas rīcībā un tie tiek izmantoti saimnieciskās darbības veikšanai. Joprojām nav apšaubīta to transportēšana, ko apliecina pieteicējas rīcībā esošie dokumenti. Tas

apliecina, ka darījumi faktiski ir notikuši.

[5] Dienests rakstveida paskaidrojumā par pieteicējas apelācijas sūdzību uzskata to par nepamatotu, pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un lūdz pieteicējas apelācijas sūdzību noraidīt.

Papildus Dienests norādījis turpmāk minēto.

[5.1] Pieteicēja nepamatoti ir norādījusi, ka tiesa nav vērtējusi to, kādā stāvoklī ir bijuši pieteicējas iegādātie konteineri un to, kādēļ gan pieteicēja, gan tās darījumu partnere strīdus darījumus ir deklarējusi novēloti. Pieteicēja šos apstākļus nav izskaidrojusi, tādēļ to detalizētāka izvērtēšana nav bijusi iespējama. Turklāt arī apelācijas sūdzībā pieteicēja minētos apstākļus nav skaidrojusi.

[5.2] Visi lietā esošie pierādījumi un konstatētie apstākļi ir vērtējami kopsakarā, nevis katrs atsevišķi. Tiesa secinājumus par darījumu faktisku neesību ir izdarījusi, nevis pamatojoties uz kādu konkrētu pierādījumu, bet uz visu pierādījumu kopumu. Tiesa ir vērtējusi gan apstrīdēto darījumu partnerus un to spēju nodrošināt preču piegādi, gan darījumu dokumentus, gan darījumos iesaistīto personu paskaidrojumus un darījumu ekonomisko būtību.

[5.3] Lietā iegūtie pierādījumi, vērtējot tos kopsakarā, veido objektīvu apstākļu kopumu, kas ļauj secināt, ka pieteicēja bijusi iesaistīta nepamatotā nodokļu samazināšanas plānā. Lai arī šie pierādījumi ir netieši, tomēr tie ir pieļaujami un uz to pamata var izdarīt secinājumu.

Motīvu daļa

[6] Administratīvā apgabaltiesa, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[7] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Administratīvā apgabaltiesa, izvērtējot Administratīvās rajona tiesas 2017.gada 20.februāra sprieduma motivāciju, atzīst, ka pirmās instances tiesa pareizi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus saistībā ar pieteicējas un SIA „Barks M" un SIA „Lixer" darījumiem. Tiesa pamatoti atzinusi, ka pieteicējai nav tiesību atskaitīt priekšnodokli par šiem darījumiem.

Tā kā pirmās instances tiesas sprieduma pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, apgabaltiesa pievienojas tā motivācijai un to neatkārto.

Atbildot uz pieteicējas apelācijas sūdzības argumentiem, apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[8] Novērtējot pieteicējas darījumu ar SIA „Barks M" ekonomisko būtību un darījumu ar SIA „Lixer" faktisko esību, vērā ņemama šo komercsabiedrību savstarpējā saistība un kopējā saistība ar SIA „Dīlers", kura saskaņā ar pārvadājumu dokumentiem nodrošinājusi strīdus preču pārvadāšanu, kā arī šajās komercsabiedrībās iesaistīto personu saistība.

No audita pārskata izriet, ka pieteicējas, SIA „Barks M", SIA „Lixer" un SIA „Dīlers" starpā deklarēti savstarpēji darījumi – krāsaino un melno metāllūžņu iepirkšana, metāllūžņu savstarpēja realizācija, gala rezultātā metāllūžņu realizācija SIA „Dīlers". Pieteicējas un SIA „Barks M", kā arī pieteicējas un SIA „Lixer" struktūrvienības atrodas vienās un tajās pašās adresēs. Pieteicējas birojs un SIA „Barks M" korespondences saņemšanas vieta atrodas vienā adresē SIA „Dīlers" teritorijā. Pieteicējas un SIA „Barks M" struktūrvienību atrašanās vietā „Dauguļi 1", Acone, Salaspils pagastā Dienests konstatēja, ka faktiski saimniecisko darbību tur veic SIA „Dīlers", kas nodarbojas ar metālapstrādi. Pieteicējas grāmatvedības uzskaiti kārto grāmatvede /pers. T/, kura, izmantojot vienu un to pašu grāmatvedības datorprogrammu, grāmatvedību kārtojusi arī SIA „Barks M", kā arī ir bijusi darba ņēmēja SIA „Lixer". Savukārt SIA „Lixer" valdes loceklis /pers. F/ bijis deklarēts Dienestā kā darba ņēmējs SIA „Barks M" un viņa dzīvesbiedre kā darba ņēmēja SIA „ZAAO SYSTEMS".

Minētie apstākļi liecina par šo komercsabiedrību, to amatpersonu, darbinieku ciešu gan savstarpējo saimniecisko darbību, gan privāta rakstura attiecībām.

[9] Kā atzinusi Augstākā tiesa, personu saistība pati par sevi nav pamats secinājumam, ka starp tām notikušais darījums ir ar mērķi gūt fiskālas priekšrocības. Tomēr personu saistība varētu būt pamats noteiktos apstākļos rasties šaubām par šo personu savstarpējo darījumu patieso būtību. (sk. *Augstākās tiesas 2014.gada 31.oktobra rīcības sēdes lēmumu Nr.SKA-337/2014*).

Izskatāmajā gadījumā pieteicējas un SIA „Barks M" darījumos Dienests konstatēja acīmredzami mākslīgi paaugstinātu nolietotu pamatlīdzekļu cenu. Piemēram, pieteicēja 2013.gadā iegādājās no SIA „Barks M" deviņus svarus par 2410 latiem gabalā, kurus SIA „Barks M" iegādājusies 2001.gadā par vidēji 222,20 latiem gabalā, t.i., cena palielināta vairāk kā 10 reizes. Tik lielu cenas kāpumus nolietotiem svariem nevar ietekmēt pieteicējas norādītais fakts par to, vai konkrētie svari bija vai nebija verificēti.

Tas pats attiecas uz nolietoto datoru iegādi. Salīdzinot cenas, par kādām datortehniku iegādājās SIA „Barks M" 2003., 2005., 2006. 2008. un 2011.gadā, ar cenām, par kādām no SIA „Barks M" konkrētos nolietotos pamatlīdzekļus nopirka

pieteicēja, redzams, ka cena palielināta vidēji par trīs reizēm. Nav pamatots pieteicējas iebildums, ka nevar salīdzināt datoru komplektu cenas, ja nav precīzi norādīta komplektācija. Šeit jānorāda, ka Dienests ir salīdzinājis cenas precēm pēc to nosaukumiem un aprakstiem, kādi norādīti pieteicējas un SIA „Barks M" darījumu apliecinošajos dokumentos un attiecīgo pamatlīdzekļu kartītēs, kur konkrētas datoru komplekta sastāvdaļas nav minētas.

Savukārt attiecībā uz divu autoiekrāvēju (Helli 5 t) iegādi no SIA „Barks M" konstatējams, ka SIA „Barks M" tos iegādājusies no SIA „Lixer", bet pieteicēja tos nodevusi bezatlīdzības lietošanā SIA „Dīlers".

Vērtējot minētos apstākļus kopsakarā ar faktu par pieteicējas un SIA „Barks M" un SIA „Lixer" ciešo saistību, apgabaltiesa uzskata, ka Dienests pamatoti apšaubījis pieteicējas un SIA „Barks M" darījuma vērtības atbilstību līdzīgu preču tirgus cenām. Tāpat, vērtējot faktu par grāmatvedes saistību ar abiem darījuma partneriem, nerodas šaubas par to, ka pieteicējai bija zināms iegādāto pamatlīdzekļu nolietojums. Arī pierādījumi par samaksas veikšanu paši par sevi nenovērš šaubas par pieteicējas un tās darījumu partneru darījumu neatbilstību grāmatvedības dokumentiem, par ko liecina citi tiesas novērtētie pierādījumi un izdarītie secinājumi lietā.

Pieteicējas paskaidrojumi par sešu SIA „Barks M" metāllūžņu un bīstamo atkritumu pieņemšanas punktu pārņemšanu nesniedz saprātīgu izskaidrojumu augstajām nolietoto preču cenām. Vispirms jau jānorāda, ka pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus metāllūžņu un bīstamo atkritumu pieņemšanas punktu un to aprīkojuma pārņemšanai. Arī strīdus preču pavadzīmēs–rēķinos iekļautās ziņas par to neliecina. Turklāt apgabaltiesas ieskatā lietotu preču vērtību tik būtiski, kā tas ir noticis konkrētajā gadījumā, neietekmē apstāklis, ka tās iegādātas kādas kopējas darboties spējīgas sistēmas ietvaros.

[10] Pirmās instances tiesa pamatoti secināja, ka pieteicējas un SIA „Lixer" darījumi par metāla konteineru iegādi nav faktiski notikuši. No lietā esošajiem pierādījumiem – ziņām no Čehijas nodokļu administrācijas par *Gunvor Trade s.r.o.* sadarbības ar SIA „Lixer" neesību, /pers. F/ liecības –izriet, ka saskaņā ar darījumu apliecinošiem dokumentiem iegādāto konteineru izcelsmes valsts nav Čehija. Savukārt no SIA „Lixer" iesniegtajām SIA „Trenton" 2009.gada pavadzīmēm par alumīnija-metāla konstrukciju pārdošanu, preces pieņemšanas un nodošanas aktiem, to pretrunīguma dēļ, nevar gūt apstiprinājumu faktam, ka SIA „Lixer" rīcībā bija strīdus preces. Apgabaltiesa nepiešķir ticamību /pers. F/ liecībai par konteineru iegādes un tālākas pārdošanas apstākļiem, jo ir konstatējamas (sk. pirmās instances tiesas spriedumu) pretrunas viņa sniegtajos paskaidrojumos, kā arī ņemama vērā /pers. F/ un pieteicējas amatpersonas /pers. K/ personiskā pazīšanās un kopējs bizness. Šajā sakarā apgabaltiesa kritiski vērtē lietā iesniegtos pierādījumus par preču transportēšanu, ko nodrošinājusi SIA „Dīler", kuras saimnieciskā darbība, kā jau apgabaltiesa iepriekš norādīja, ir cieši saistīta ar pieteicēju un SIA „Lixer". Šāda savstarpēja saistība sniedz iespēju saskaņot savas darbības un noformēt dokumentus atbilstoši konkrētai nepieciešamībai.

Pieteicēja norāda, ka strīdus konteineri ir tās rīcībā arī šobrīd, taču pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus par to, ka tās rīcībā esošie konteineri ir tieši tie, kuri norādīti SIA „Lixer" pavadzīmēs.

[11] Apkopojot visu minēto, apgabaltiesai nav šaubu, ka, noformējot dokumentus par darījumiem ar SIA „Barks M" un SIA „Lixer", pieteicēja zināja, ka veikusi ļaunprātīgas darbības ar nolūku gūt fiskālus labumus priekšnodokļa atskaitīšanas veidā.

Tādējādi Dienests ir pamatoti liedzis pieteicējai tiesības atskaitīt priekšnodokli par darījumiem ar SIA „Barks M" un SIA „Lixer". Apgabaltiesa nekonstatē Dienesta pārkāpumus no budžeta atmaksājamā PVN samazinājuma un par to noteiktās soda naudas aprēķinā, kas pamatots ar pārsūdzētajā lēmumā norādītajām tiesību normām. Uz tādiem nav norādījusi arī pati pieteicēja. Aprēķinātā soda nauda likumdevēja noteiktajā apmērā ir samērīga un atbilstoša pieteicējas izdarītajam pārkāpumam.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307., 309.pantu un 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt SIA „ZAAO SYSTEMS" pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2015.gada 30.septembra lēmuma Nr.22.9/L-39562 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente (*paraksts*) S.Liniņa

Tiesneses (*paraksts*) S.Gintere

(*paraksts*) I.Juhņeviča-Knoka